

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο κ. Αθ. Μίχας, από τούς μάλλον εύελπιδας νέους τών γραμμάτων, εξέδωκεν εἰς κομψὸν τόμον τρία διηγήματα του ἀμπνευσμένα, καίτοι εἶνε νεαρώτατος, ἀπὸ τὴν Δυστυχίαν. Εἰς τὸν πρόλογόν του, ἐπέχοντα θέσιν ἀπολογίας, δικαιολογεῖται διὰ τὴν πικρὰν πηγὴν ἐξ ἧς ἤντηλσεν ἡ φαντασία τὰς πρώτας σταγόνας. Ἄλλ' ὅπωςδὴποτε ἦτο πολὺ πρόωρος ὁ πρὸς τὰς ἐναντιότητάς τῆς ζωῆς προσανατολισμός· θὰ συναντήσῃ πολὺ θλιβερωτέρας περιπετείας καὶ ἐξ ἰδίας πείρας θὰ ἀποκρυσταλλώσῃ—ἂν ἐξακολουθήσῃ γράφον—εἰλικρινέστερον τούς ἐνδομύχους παραγμούς. Τὸ βιβλίον του εἶνε «γραμμένον γιὰ ὅλους, ὥστε νὰ μπορῇ στοῦ καθενὸς τὴν καρδίᾳ μιὰ χορδὴ νὰ συγκινήσῃ.» Καὶ τὸ κατωρθώνει μὲ τῆς «ἡλωμῆς καὶ μαρτυρικῆς ὑπάρξεως, ποῦ κινούνται καὶ ζοῦν μιὰ παράξενη καὶ ἐξωτική ζωή.» Ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ἀπευθύνεται διὰ τοῦ βιβλίου του μάλλον εἰς τὴν καρδίαν ἢ εἰς τὴν σκέψιν.

Ἡ ἐν Φρακπούρτῃ διαμένουσα κυρία Π. Σ. Δέλτα, θυγάτηρ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διακεκριμένου ὁμογενοῦς κ. Μπενίκη, μᾶς ἐστειλεν ἐκείθεν ἐν πολυτελεῖς εἰκονογραφημένον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐπιγράφει: «Γιὰ τὴν Πατρίδα. — Ἡ καρδιὰ τῆς Βασιλοπούλας».

Ἡ παιδικὴ βιβλιοθήκη τὸσον σπανίως βλέπει παρ' ἡμῖν, ὥραία βιβλία—ὥραία καὶ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν περιβολήν, καὶ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ψυχὴν,—ὥστε νὰ ὁμολογηθοῦν χάριτες εἰς τὴν κ. Δέλτα διότι ἐπλούτισεν αὐτὴν μὲ ἑνα τόμον, ὁ ὁποῖος ἀμφοτέρας τὰς ἰδιότητάς τοῦ ὥραιον βιβλίου συνάγωνει. Ἡ κ. Δέλτα εὐμοιρεῖ αἰσθήματος καὶ ἔχει ἱκανὸν ἀσχηματικὸν ὕψος. Εἰς τὸ διήγημα θὰ σταδιοδρομήσῃ ἐπιτυχῶς ἂν μὲ κάποιαν ἀφοσίωσιν ἀσχοληθῇ εἰς αὐτό. Τὸ βιβλίον τῆς περιλαμβάνει δύο διηγήματα. Τὸ πρῶτον εἶνε ἐκτενὴς ἱστορικὴ ἀφήγησις τῆς ἐποχῆς Βασιλείου τοῦ Β' (995) σκοποῦσα τὴν ἑξάρσιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος, τὸ δεῦτερον εἶναι παρὰ μὴ ἀνεκτὰ ἐλκυστικόν.

Ἡ γλῶσσα ἦν μεταχειρίζεται ἡ κ. Δέλτα, εἶνε δημοτικὴ καὶ βεβαίως διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶνε ἡ μόνη ἄρμόγουςα. Ποῦ καὶ ποῦ ἐν τούτοις ἐκφεύγει τῆς γνησίας δημοτικῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ μαλαρίσῃ. Καὶ εἰς μὲν τὸ παραμῦθι ἡ γλῶσσα εἶνε ὁμαλοτέρα, ὁμοιόμορφος, φυσικὴ ἄλλ' εἰς τὸ ἱστορικὸν διήγημα, τὸ ὁποῖον εἶνε τεχνικώτερον εἰς ἑκφράσιν ἀπὸ ἐν παραμῦθι, διαφαίνεται ἐνισχυθὶ μιὰ στενοχωρημένη προσπάθεια ὅπως τὴν φυσικὴν τῆς κοινῆς ὁμιλουμένης ἑκφράσιν μετατρέψῃ εἰς τύπους χυδαϊότητος. Τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου κοσμοῦν πρωτότυποι εἰκονογραφαί. Τὸ μὲν πρῶτον διήγημα ἔχει εἰκονογραφησὶ ὁ αἰμύνητος Δύτρας, τὸ δὲ δεῦτερον ἡ δεσποινὶς Λασκαρίδου.

Συνεχίζων τὴν ἐκδοσιν τοῦ Σπαρτιατικοῦ Ἡμερολογίου καὶ κατὰ τὸ 1910 ὁ κ. Σπ. Θεοδορόπουλος ἐξέδωκε λίαν ἐνδιαφέροντα τόμον, περιέχοντα ἀποκλειστικῶς Λακεδαιμονικὰν ὕλην. Ἐκ τῶν περιεχομένων ἀξίζουν ἰδιαίτερας μνείας ἡ ἑπιμνημόσυτος τελετὴ τοῦ Μυστρά ὑπὸ Σ. Λάμπρου, τὰ Σπαρτιατικὰ τραγούδια τοῦ κ. Ζωῖτοπούλου, ὁ Σκροφάνης ἐν Μυστρά ὑπὸ Δε-Βιάζη, ἡ Λακεδαιμὼν ὑπὸ τῆς κ. Αὔρας Θέρου.

Ἡμερολόγιον τῆς Φιλοκάλου Πηνελόπης. Πλούσιον εἰς ὕλην ἐνδιαφέρουσιν τὰς κυρίας.

«Σατὰν». Σατυρικὸν Ἡμερολόγιον ἐκδοθὲν ἐν Κωνσταντινῇ ὑπὸ Κ. Μακρίδου καὶ Ν. Παπαδημητρίου. Ὁγκώδες, μὲ εἰς θυμολογικὴν ὕλην καὶ μὲ κομικατάς χρωματιστάς γελοιογραφίας τῶν Ἑλλήνων βου-

λευτῶν τῆς Τουρκικῆς βουλῆς. Ἐνεκα τῆς μεγάλῃς ἐπιτυχίας τοῦ τοῦ Ἡμερολογίου «Σατὰν» ἐξηγνητὴ ἦν, καίτοι εἰς 10,000 ἀντίτυπα ἐκδοθέν.

Γιάννη Περγιαλίτη, Παιδαγωγικοὶ μῦθοι. Ο κ. Περγιαλίτης ἀφοσιωμένος εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μαθητῶν του, ἠθέλησε νὰ φανῇ ὠφέλιμος εἰς ὅλον ἐν γένει τὸν παιδικὸν κόσμον καὶ ἀπῆρτισε μετὰ πολλῆς χάριτος συλλογὴν ἐμμέτρων μῦθων, λαβὼν κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου, Κρίλῳφ καὶ τινῶν ἄλλων, εἰς οὓς ἐν τέλει προσθέτει καὶ πρωτοτύπους. Ἀργότερα θὰ ἐκδοθῇ τὸ β' μέρος ὑπὸ τὸν τίτλον «Παραδείγματα» καὶ τὸ γ' «Τερπνὰ καὶ ὠφέλιμα». Ἡ ἐκδοσις ἐγένετο ὑπὸ ἐπιτροπῆς σοιτητῶν. Οἱ «Παιδαγωγικοὶ Μῦθοι» δὲν πρέπει νὰ λείψουν ἀπὸ κανὲν σχολεῖον.

Ἡ «Ἑλλ. Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία» ἠθέλησε νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἐκλεκτοτέραν παρ' ἡμῖν ποιητικὴν παραγωγὴν, ἐκδίδουσιν φιλοκάλως ἀνθολογίαν, ἀνωτέραν τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχουσῶν καὶ πληρεστέραν, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν εἰδικώτατον, ὡς ποιητὴν, κ. Πολέμη. Ἡ «Ἀύρα» εἶνε κομψή, ὀγκώδης, σχεδὸν πολυτελής. Ἀλλ' ἐπεκρίθη ὁ τρόπος τῆς περισυλλογῆς τῶν ποιημάτων καὶ διότι παρελείφθησαν ποιηταὶ ὅχι εὐκαταφρόνητοι καὶ διότι τὰ παρατιθέμενα ποιήματα δὲν εἶνε τὰ ἐκλεκτότερα καὶ τὰ χαρακτηριστικώτερα ἐκαστοῦ ποιητοῦ. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κ. Πολέμης ὁμολογεῖ ἐν τῷ πρόλογῳ ὅτι δὲν τοιαῦτα νὰ φαντασθῇ ὅτι ἑκάμει τι τέλειον, καὶ ὅτι ἡ συλλογὴ τοῦ ὅς βοήθημα δύναται νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸν συλλέκτην τοῦ μέλλοντος. Μία ἀνθολογία σκοπὸν ἔχει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ κάτοπτρον τῆς ὅλης ἐνὸς ἔθνους ποιητικῆς παραγωγῆς καὶ τὸ κριτήριον συνεπῶς τῆς ἐμπνεύσεως. Ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς «Ἀύρας», περιλαμβανούσης ὅσα πειρίελας ποιήματα, σχηματίζει ἱκανοποιητικὴν καὶ ἀξίαν ἐντύπωσιν περὶ τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως; Νομίζομεν ὅτι ἀρύεται κατωτέραν τῆς πραγματικῆς. Ὑπάρχουν ποιήματα πολὺ ἀνώτερα ἄλλων δημοσιευμένων. Ὅπωςδὴποτε ἡ πρόθεσις τῆς τε Ἑταιρείας καὶ τοῦ κ. Πολέμη ἦτο ἀγαθωτάτη, δυσχέρεια δὲ τινες ὑπῆρξαν ἀνώτερα τῶν προσπαθειῶν των. Ἡ κατάταξις ἐγένετο χρονολογικῶς, ἀπὸ τοῦ Ρήγα Φεραίου γεννηθέντος τῷ 1757 μέχρι τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς κ. Σιγούρου.

Ἐξεδόθη τὸ τελευταῖον, διακοπτομένης τῆς ἐκδόσεως, τεῦχος τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁφελιμῶν βιβλίων», ἑκατοστὸν τὸν ἀριθμὸν. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀφιεροῦται εἰς μνημόσυνον τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ μεγάλου εὐεργετοῦ τοῦ Συλλόγου Δ. Βικέλα, περιέχον ἀποσπάσματα τῶν ἔργων του. Προτάσσεται ἐκτενὴς πρόλογος περὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ ὡς Προέδρου τοῦ Συλλόγου.

Περὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἑλλ. γλώσσης σπουδαϊοτάτην μελέτην ἐξέδωκεν ὁ φιλοπρόνοτος καθηγητὴς κ. Γ. Χατζιδάκις, συμπληρῶν τὰς γλωσσολογικὰς αὐτοῦ γνώμας. Τὸ πρόβλημα: ἡ Νεωτέρα Ἑλλην. γλῶσσα μεγάλην ἔχει ἢ μικρὰν ὁμοιότητα πρὸς τὴν ἀρχαίαν; ἐρευνᾶται καὶ λύεται ὑπὸ τοῦ κ. Χατζιδάκις λεπτομερέστατα διὰ τῶν τυπικῶν καὶ τῶν λέξεων, ἀποδεικνύοντος ὅτι τὸ τυπικὸν δὲν μετεβλήθη, σωζόμενον καὶ νοούμενον σήμερον καὶ ὅτι αἱ πλείους τῶν ἀρχαίων λέξεων λέγονται καὶ νοοῦνται ὑπὸ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων.

Ἡ τοιαύτη ἐνότης τῆς Ἑλλ. γλώσσης ἦτις ἐπὶ τρεῖς χιλιετηρίδας πολλὰς ἔσχε μορφὰς καὶ μυριάδας λέξεων, ἀποτελεῖ ὡς λέγει ὁ Steinthal «τὸ θαυμασιώτατον τῶν φαινομένων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν γλωσσῶν.» Ο κ. Χατζιδάκις πειραματιζόμενος λαμβάνει τὰς λέ-

ξεις ἐκ 3 βιβλίων μεγάλων σταθμῶν τῆς ἀναπτύξεως τῆς γλώσσης: Τὸν Ὁμηρον, τὴν Καινὴν Διαθήκην καὶ τὸν Ἑρωτόκριτον.

★

«Σιών» εὐρετήριο, μετὰ σημειώσεων, ὑπὸ Ἱελ. Βελλανιδιώτου ἀρχιμάνδριτου. Εἶνε εὐρετήριο τῶν 9 τόμων τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ «Σιών», ὅπερ ἐξέδιδεν ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Λάτας.

ΣΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ ἐν Παρίσιος βιβλιοεκδοτικὸς οἶκος Bloud et Co νέαν σειρὰν ἐξέδωκε βιβλίων ἡθικοφιλοσοφικῶν. Εἶνε δὲ ταῦτα:

«Joubert, Pensées». Αἱ Σκέψεις τοῦ Joubert ἦσαν ὅπως καὶ αἱ τοῦ Πασκάλ ἀνέκδοτοι, καὶ ἐξήχθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων του μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ ἀφοσιωμένων φίλων. Ὁ πρῶτος ἐκδότης τῶν Σκέψεων αὐτῶν ἦτο ὁ Σατωβριὰν τῷ 1838, ἀλλὰ δὲν ἐκυκλοφόρησαν βιβλιαμπορικῶς καὶ ἐγένοντο δυσέυρετοι.

«Joseph de Maistre. Blanc de Saint - Bonnet. Lacordaire. Gratry. Caro.» (Ἐκ τῆς σειρᾶς Ἑπιστήμη καὶ Θρησκεία). Λίαν περίεργοι ὅσω καὶ προσωπικαὶ κρίσεις τοῦ ἐπιφανοῦς κριτικοῦ J. Barbey d'Aureville περὶ τῶν πέντε ἀνωτέρω τόσῳ ἄνομοιων συγγραφέων.

Αἱ κρίσεις του δὲν εἶνε πάντοτε πανηγυρικαί. Ἐξαίρων τὰς Διαλέξεις τοῦ Δομηνικανοῦ Lacordaire, φαίνεται τουναντίον ἐπιφυλακτικὸς διὰ τὴν «Ἀγ. Μαγδαληνὴν». Ἡ πρωτοτυπία τῆς σκέψεως δὲν υπολείπεται τῆς δυνάμεως τοῦ ὕψους. Αἱ περὶ Θεοῦ ἰδέαι τοῦ Caro καὶ τοῦ Gratry ἀποτελοῦν, κατὰ τὸν κριτικόν, ἐνδιαφέρον δίπτυχον.

«Au service des idées et des lettres». Ἑγγράφη ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ φιλοσόφου κ. Et. Lamy, ὅστις διεκρίθη διὰ τὰς ἡθικολογικὰς καὶ κοινωνιολογικὰς μελέτας του, δι' ὧν ὑπερτέρους ἤνοιξε ὀρίζοντας ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς ζητήμασι.

Saint Augustin. «Les Confessions». Μετάφρασις τοῦ A. d'Andilly. Αἱ ἐξομολογήσεις τοῦ ἱεροῦ Ἀγιοστυνίου εἰσὶ, ὅπως ἡ «Imitation», ἡ «Introduction a la vie dévote» ἀπὸ τὰ μάλλον ὑπέροχα κείμενα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰσὶν ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀπολογία τοῦ ἐσωτερικοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἐκ τῶν πρώτων πνευματικῶν μνημείων, ἅτινα προσφυῶς ὁ Μπουρζὲ ἀπεκάλεσε «Πειραματικὴν ἀπολογητικὴν».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Δελτίον συλλόγου Ἑλλ. ἡθοποιῶν». Λογοδοσία, καταστατικὸν τοῦ συλλόγου, ὁ νόμος περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων κλπ.

★

«Νέον Πνεῦμα». Ἰανουάριος 1910. Ἐκ τῶν περιεχομένων: Ἀπὸ τὴν Νέαν Ἀγγέλιον, ὑπὸ Α. Γαϊτανοπούλου.—Σωκράτης καὶ Χριστὸς, ὑπὸ Ο. Μπεχέ.—Πρωτοχρονιὰ μέσα στοὺς μαύρους, ὑπὸ Θ. Παπαδημητρίου.—Οἱ δύο γέροι, ὑπὸ Ἱ. Φιλικοῦ.—Πομπηϊανὶ ἀναμνήσεις, ὑπὸ Π. Βιζουκίδη.—Κρουμβάγερ, ὑπὸ Σ. Λάμπρου.—Γράμματα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὑπὸ Δ. Ἱ. Καλογεροπούλου κλπ.

★

Νέα ζῶη (Ἀλεξανδρείας). Περιεχόμενα: Ἱ. Γρουπάρη Ἑστιάδες.—Ι. Γκίκα, Τὰ τρία πεντάλιρα.—Πετρούλας Ψηλορείτη, Τ' ὄνειρο.—Μ. Καλαμᾶ, ἡ Νύχτα.—Σ. Σκίπη, Ἀπολλώνιον ἄσμη.—Πέτρου Ψηλορείτη, Κριτικὰ μελετήματα.

★

Τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἐκδιδομένου «Παιδαγωγικοῦ Δελτίου» ἐδημοσιεύθη

τὸ α' τεύχος τοῦ Δου τόμου, περιέχον ἐκτὸς ἄλλων: Barth, Ἡ δύναμις τῆς παιδεύσεως.—Ν. Ἐξαρχοπούλου, Παιδαγωγικὰ ζητήματα.—Ν. Τζοβερνῆ, Φυσικὴ ἀγωγή καὶ γυμναστικὰ συστήματα.—Δ. Λάμψα, Διδασκαλία τῆς φυτολογίας.

★

«Νέα Ἑλλάς». Ἐξεδόθησαν διπλᾶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 5-10 τεύχη τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Νέα Ἑλλάς». Ἐκ τῶν περιεχομένων: Ἡ σταυροφορία κατὰ τοῦ φιλήμματος, ὑπὸ Π. Νιρβάνα.—Κηφισιά ὑπὸ Δ. Καλογεροπούλου.—Πεζὰ ποιήματα, Μυρσίνης.—Στοὺς ἀγρούς, Θ. Ζωϊσπούλου.—Goethe, μετάφρασις Περγιαλίου.—Ὁ Καλλιὰς, ὑπὸ Μαρ. Παπαρυστίδου.—Τί σκέπτομαι, Δίκ.—Ὁ διαβάτης τῆς τύχης Β. Τζαραβέλα.—Τακτικοὶ ἄνθρωποι, Τ. Μωραϊτίνη.—Προσευχὴ στὴν ἀκρόπολιν Ρενάν, μετάφρασις Κ. Καιροφύλα.—Ἡ Κηπετανίσσα, Α. Γαϊτανοπούλου.—Εἰς ἐν ἀγαλμα, Σιδύλλης κλπ.

★

Poesia. Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν τεύχος, ὀγκωδέστατον, περιέχει πλείστας κριτικὰς γνώμας περὶ τοῦ «Μελλοντισμοῦ» ὑπὸ γνωστῶν συγγραφέων διατυπωθείσας.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ:

Ὁ «Καλλιτέχνης» εἰκονογραφημένων περιοδικῶν μηνιαῖον, ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βόκου. Σκοπὴ τὴν ἐκλαίκευσιν τοῦ ὄραίου εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας. Κατὰ τὸ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ πρόγραμμα θὰ εἶνε «παρορμητικὸν πρὸς νέους πνευματικούς ὀρίζοντας.» Τὸ εὐχόμεθα...



ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Μ*. Τῆς καίσης Ἐκκλησίας τῶν Ἀνακτόρων τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τοιοχογραφίας εἶχε φιλοτεχνήσῃ ὁ Προσαλέντης.

★

Καλλιτέχνη. Τὸ περὶ Ἑθν. Πινακοθήκης νομοσχέδιον ἐψηφίσθη· τὸ περὶ σχολείου Καλῶν Τεχνῶν εἰς 6' μόνον ἀνάγνωσιν. Κατ' αὐτοῦ διεμαρτυρήθησαν δι' ὑπομνήματος οἱ ἐν Ἀθήναις καλλιτέχνη, συνιστῶντες ὅπως ὁ διορισμὸς τοῦ διευθυντοῦ, ζωγράφου ἢ γλύπτου, γίνεται διὰ ψηφοφορίας τῶν ἐν τῇ σχολῇ καθηγητῶν, καθοριζομένου καὶ χρόνου διαρκείας. Πῶς ληξάτης τῆς συνόδου, δέον νὰ ψηφισθῇ ἐξ ἀρχῆς εἰς α' ἀνάγνωσιν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν τῷ γραφείῳ τούτῳ γίνονται μεταφράσεις ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν καὶ εἰς πάσας τὰς γλώσσας, ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, τιμολογίων, συμβολαίων, ἐφημερίδων καὶ δλοκλήρων συγγραμμάτων, παρὰ καθηγητῶν διαφόρων γλωσσῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Ι. Π. Χρυσανθοπούλου.

Ἀκριβεία καὶ ταχύτης ἡγγυημένη.

Bureau de Traductions:

Kutchuk Yeni Han No 1, Kurectchiler

Galata—Constantinople

Πωλεῖται βιβλιοθήκη ἐκ νομικῶν συγγραμμάτων, πάντων δεδεμένων, εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Πληροφορεῖται παρ' ἡμῖν.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κράτους». Θάνου Τζαβέλλα Ὁδὸς Ἀριστείδου 1.